

ГЮЛА ХЕРНАДИ ТАЙНАТА НА БЕРМУДСКИЯ ТРИЪГЪЛНИК

Превод от унгарски: Христо Боевски, 1979

chitanka.info

I

В западната част на Атлантическия океан, пред югоизточните брегове на Съединените щати, се намира областта, наречена „Бермудски триъгълник“ или „Триъгълник на смъртта“.

Знаменитият триъгълник всъщност дори не е и триъгълник, тъй като зоната, оградена от Флорида, Бермудските острови, Пуерто Рико и Ямайка, е ромб. Често я наричат и „Магическия ромб“.

В тази зона изчезват самолети и кораби, и то така, че не се намират и следи от останките им, а понякога изчезва безследно само екипажът, оставяйки след себе си безстопанствено люлеещ се по вълните кораб-призрак.

Най-тайнствените катастрофи със самолети и кораби в Бермудския триъгълник стават в тази негова част, която се нарича Саргасово море.

Саргасово море е получило името си от водораслите Саргасум, които са обхванали повърхността на морето в дебел слой. То е застояла, неподвижна водна маса, в него няма течения, въздухът над него е неподвижен. Разположено е между 37° и 27° северна ширина и между 75° и 40° западна дължина. На север граничи с Гълфстрийм.

II

Загадката на Бермудския триъгълник е в центъра на вниманието от 1945 година, откакто в изследванията вземат участие и самолетите на американските военновъздушни и военноморски сили, патрулиращите хидроплани и военни кораби.

Зоната беше обявена за опасна.

В тази част на морето и по-рано са потъвали кораби, но в последно време, с усъвършенствуването на техническите средства, изчезването на корабите стана предмет на по-подробни изследвания.

Ще започна анализа си с изброяване на изчезналите или претърпели тайнствени катастрофи самолети и кораби по Чарлз Бърлиц.

ИЗЧЕЗНАЛИ САМОЛЕТИ ОТ 1945 ГОДИНА НАСАМ

1. 5.XII.1945 г. Пет бомбардировача, тип „ТВМ–3 — Авенджър“ на американските военноморски сили. Извършвали са учебен полет, стартирайки от Форт Лодърдейл, с общо 14 души на борда. Самолетите и хората са изчезнали безследно.

2. 5.XII.1945 г. Бомбардировач, тип „РВМ — Мартин Маринър“, изпратен да търси петте изчезнали бомбардировача. Изчезнал безследно заедно с 13-членния си екипаж.

3. 3.VII.1947 г. Самолет на американските военновъздушни сили, тип „С–54 — Супърфорт“. Изчезнал безследно.

4. 29.I.1948 г. Четиримоторен самолет, тип „Тюдор IV — Стар Тайгър“. Изчезнал безследно, с екипаж и 31 пътници на борда.

5. 28.XII.1948 г. Частен самолет, тип „ДС-3“. На борда имало 32 пътници. Изчезнал безследно.

6. 17.I.1949 г. Самолет „Стар Ариел“, близък на „Стар Тайгър“. Изчезнал безследно.

7. 6.III.1950 г. Американски самолет, тип „Глоубмастър“. Изчезнал безследно.

8. 2.II.1952 г. Британски транспортен самолет, тип „Йорк“. На борда се намирили 33 души. Изчезнал безследно.

9. 30.X.1954 г. Самолет, тип „Супърконстилейшън“, на американските военноморски сили, с 42 души на борда. Изчезнал безследно.

10. 5.IV.1956 г. Бомбардировач „В-25“, преустроен за граждански транспортни цели. Екипаж от трима души. Изчезнал безследно.

11. 9.XI.1956 г. Патрулен самолет, тип „Р5М“, на американските военноморски сили. Екипаж 10 души. Изчезнал безследно.

12. 8.I.1962 г. Самолет-цистерна, тип „КВ-50“, на американските военновъздушни сили. Изчезнал безследно.

13. 28.VIII.1963 г. Два нови самолета-цистерни, тип „КС-135“ за зареждане в стратосферата, на американските военновъздушни сили. Изчезнали безследно.

14. 22.IX.1963 г. Самолет, тип „С-132 — Каргомастър“, изчезнал безследно заедно с екипажа на път за Азорските острови.

15. 5.VI.1965 г. Самолет, тип „С-119 — Флаинг Бокскар“. На борда се намирили 10 души. Изчезнал безследно.

16. 11.I.1967 г. Американски самолет, тип „Чеиз — УС-122“, преустроен за граждански транспортни цели. Изчезнал безследно.

ПО-ВАЖНИ ИЗЧЕЗНАЛИ КОРАБИ ИЛИ КОРАБИ, НА КОИТО Е ИЗЧЕЗНАЛ ЕКИПАЖЪТ
ОТ 1929 ДО 1973 ГОДИНА

1. 1931 г. „Ставенджър“. Товарен кораб. Изчезнал безследно заедно с 43-членен екипаж.

2. Април 1932 г. „Джон и Мери“. Двумачтов. Намерен е на 50 мили южно от Бермудските острови. Корабът е цял, екипажът изчезнал безследно.

3. Март 1938 г. „Англо-Острелиън“. Товарен кораб. Изчезнал безследно заедно с 43-членен екипаж.

4. Февруари 1940 г. „Глория Колайт“. Яхта. Екипажът изчезнал. На кораба всичко е в ред.

5. 22.X.1944 г. „Рубикон“. Кубински товарен кораб. Екипажът изчезнал безследно, товарът е непокътнат, на борда е намерено само едно куче.

6. Юни 1950 г. „Сандра“. Параход, дълъг 108 метра. Превозвал е 300 тона инсектициди от Джорджия за Венецуела. Изчезнал безследно заедно с екипажа си.

7. Септември 1955 г. „Конемара IV“. Яхта. Намерена е празна, изоставена, югозападно от Бермудите, екипажът изчезнал безследно.

8. 2.II.1963 г. „Марийн Сулфър Куийн“. Товарен кораб с дължина 129 метра. Изчезнал безследно заедно с 39-членен екипаж.

9. 1.VII.1963 г. „Сно'бой“. Рибарски кораб, дълъг 20 м. Изчезнал безследно с 40-членен екипаж.

10. Декември 1967 г. „Ревонок“. 14 метра дълга състезателна яхта. Изчезнала безследно заедно с екипажа си.

11. 24.XII.1967 г. „Уитчкрафт“. Яхта. Безследно изчезнала заедно с двамата си пътници на 1 миля от Майами.

12. Април 1970 г. „Милтон Латридес“. Товарен кораб. Изчезнал заедно с екипажа си на път от Ню Орлеан за Кейптаун.

13. Март 1973 г. „Анита“. 20000-тонен товарен кораб. Изчезнал заедно с екипажа си на път от Нюпорт Нюз за ФРГ.

III

Следваща фаза на анализа: последователно разглеждане на онези опити за обяснение, които се стремят да дадат отговор на въпроса: какво предизвиква загадъчните явления.

Представители на различните клонове на науката, увличащи се от фантастика писатели и разни лаици са стигнали до следните възможни обяснения:

1. Цунами, възникнали в резултат на подводни земетресения.
2. Водни стълбове, придружаващи смерчове или бури.
3. Нападения на неизвестни морски чудовища.
4. Електромагнитни и гравитационни бури, смущения, които правят приборите на навигаторите неизползваеми.
5. Екипажи на летящи чинии, съставени от учени на или много развити антични култури, умеещи да управляват времето във всички посоки, или на някоя цивилизация от Космоса, или на някой от световите на бъдещето, които ловуват в този район за жители на Земята, за да ги използват за опитни цели, или като обитатели на някаква космическа зоологическа градина, или пък като живи експонати на някаква интергалактична учебна изложба.
6. Според Едгар Кейс, известния американски знахар и пророк-ясновидец, тук, на дъното на морето, почива древната Атлантида. Жителите на Атлантида са използвали като източници на енергия някакви кристали и практически неизчерпаемите, енергийни остатъци на един такъв огромен кристален реактор причиняват необяснимите на пръв поглед явления.
7. Срутване в стената, разделяща третото от четвъртото измерение, вследствие на което изчезналите от нашия свят, от тримерното пространство, живи същества и предмети преминават в една друга Вселена, може би в един друг свят без време и пространство, придобиват нова, непозната и непонятна за нас форма на живот.

IV

От 1966 г. насам, в продължение на десет години, изследвах възможностите за разгадаване на тайните на Бермудския триъгълник.

Вмъкнах се в средата на чиновниците от Морското ведомство, на компетентните лица от Пентагона, разпитвах пара психолози, физици, астрономи, специалисти по НЛО^[1]. Обиколих предполагаемите места на катастрофите, разпитах всички, които имаха и които биха могли да имат нещо общо с изчезванията.

По-долу ще се опитам да обобщя накратко всичко, което узнах или съответно което от проучените материали считам за доказуема истина.

Обемът на доклада не ми дава възможност за по-подробно описание на методите за доказателство, затова тях ги прилагам отделно.

Оригиналните ръкописи и изчисления се намират в сейф № 1115 на Морското ведомство.

Първо разглеждам случаите с кораби, подредени според списъка в глава II.

1

1931 г. „Ставенджър“. Товарен кораб. Изчезнал безследно с 43-членния си екипаж.

За последен път е предавал в 18 ч. на 24 юли, в близост до Кет Айлънд.

Установих, че корабът е бил преобоядисан, редица части са били подменени, издадени са му били нови документи, получил е ново име и е продължил да плава по океаните под ръководството на капитан Джон Сортънджър.

Естествено, и капитанът, и всички членове на екипажа са приели нови имена. Прекъснали са всички стари контакти.

Странното беше, че не можах да откроя снимки на нито един член на екипажа нито в официалните морски архиви, нито у членовете

на семействата им.

Това се е случило преди 45 години, така че сега и най-младият член на екипажа е по-възрастен от 70 години, при положение, че е още жив.

Подробностите научих през пролетта на 1969 година от 72-годишния Том Крайзър, бивш готвач на кораба. Два дни по-късно е бил убит от неизвестни лица.

Въз основа на моите сведения започна търсене на кораба, новото име на който беше „Суд“, и на хората, които бях посочил с новите им имена. Не намериха нищо и никого.

През лятото на 1969 година получих по пощата огромен пакет. В него имаше голяма, ръждясала, метална плоча. Трябва да беше от металната обшивка на кораба.

2

Април 1932 г. „Джон и Мери“. Двумачтов. Намерен на 50 мили южно от Бермудските острови. Корабът бил непокътнат, екипажът изчезнал безследно.

Бракували са го през 1964 година.

В деня на изчезването на екипажа, 14 април 1932 година, капитан Дюрънт е записал следното в корабния дневник: „Бяха тринадесет, тринадесети беше Исус Христос. Трябваше да вървят напред. Исус ядеше само хляб. Хляб, сушен на пясък.“

Екипажът се е състоял от дванадесет души, тринадесети е бил капитан Дюрънт.

Прегледах аналитичните данни за зърнената реколта през 1932 година. В САЩ, особено във Флорида, бяха твърде чести отравянията с хляб, приготвен от брашно, което е било заразено от житна главня.

Преди последното си пътуване капитан Дюрънт е бил лекуван в клиника от тежък морфинизъм.

Писаните до жена му писма доказват, че добре е познавал подобното на ЛСД, но много по-опасно от него отровно действие на хляба, заразен от житна главня.

След неговото изчезване често се е говорело за месианистичната му параноя. Той все по-силно се е вживявал в ролята на Спасителя.

Според мен той е наредил да опекат хляб от заразено брашно и в деня на изчезването го е дал на екипажа за вечеря. Под влиянието на

житната главня хората са изпаднали в транс и един след друг са се хвърлили в морето.

Дюрънт е изчакал, докато „дванадесетте апостоли тръгнат напред“, след което ги е последвал.

3

Март 1938 г. „Англо-Острелиън“. Товарен кораб. Изчезнал безследно заедно с 43-членния си екипаж.

По време на издирванията в поверителните архиви на Пентагона попаднах на една папка, в която може да се прочете следното:

На 13 март 1938 г. военният кораб „Хардинг“ е извършвал маневри в района на Азорските острови. В 23 часа и 22 минути е бил почувствуван мощен удар по бронираното туловище на кораба. Веднага спрели и започнали да осветяват морето с прожектори, но не забелязали нищо.

По-късните проучвания установиха, че като се вземе предвид последното известие, скоростта и посоката на движение, прегазеният кораб може да бъде само „Англо-Острелиън“.

Сравнително малкият кораб е бил ударен така, че веднага се е пречупил на две и заедно с екипажа си е потънал безследно за 2–3 минути.

Адмирал Райтър е наредил на командира на военния кораб случаят да бъде държан в тайна. По всяка вероятност за запазване на авторитета на флота.

4

Февруари 1940 г. „Глория Колайт“. Яхта. Екипажът изчезнал, на кораба всичко е било в ред.

Осемчленният екипаж на „Глория Колайт“ е изчезнал на 3 февруари 1940 година. 163-тата страница от корабния дневник е откъсната. Последните записки разказват за някакъв празник на гимнастиката, на който най-добър на висилка е бил капитан Коптър. След описанието на празника следваше един виц: „Трима пияни вървят с олюляваща се походка между релсите. Малко трудно уцелват траверсите, когато единият се обажда: «Гледай ги тия, колко раздалечено са наслагали стъпалата.» Вторият също се обажда, като

сочи релсите: «И колко нисък парапет са сложили.» Третият показва летящият към тях влак: «Няма страшно, момчета, ей го, идва асансьорът.»“

По време на моите търсения установих, че през въпросното време яхтата „Глория Колайт“ дори не е имала екипаж.

Нейният собственик, сър Волми Сенсорайъз, е измислил цялата история, за да докаже, че е прав. През 1934 година, под псевдоним Сор, бил написал изследване за изчезването на екипажа на „Мария Селеста“ през 1872 година. Според сър Сенсорайъз екипажът на „Мария Селеста“ принадлежал към шпионска организация на чужда цивилизация и след привършване на мисията си е напуснал Земята от лежащо в петото измерение летище, което се е намирало в зоната на Бермудския триъгълник, и се е завърнал в базата си.

Съчинението на сър Сенсорайъз било посрещнато с насмешки, затова решил да докаже, че е прав. Закупил яхтата „Глория Колайт“ и почти всеки месец сменял екипажа. През месеца, предшествуващ „изчезването“, също така бил сменил капитана и всички матроси.

Проучих сведенията за „изчезналите“ лица. Всички имена и данни произхождат от кръстове и надгробни плочи от гробища в Германия и Ирландия.

Сър Сенсорайъз почина през миналата, 1975 година, на 75-годишна възраст. В архивите му намериха една бележка, на която с удължени, ъгловати букви беше написал само толкова: „Колеги, тръгвам след «Мария Селеста» и «Глория Колайт» Кораб бях през целия си живот.“

5

23.X.1944 г. „Рубикон“. Кубински товарен кораб. Екипажът изчезнал безследно, товарът непокътнат, на палубата намерили само едно куче.

Доктор Солтис, тогава професор по зоология, а сега по зоопсихология в университета в Св. Венто, през ноември 1944 година е изследвал огромния датски дог, който бил намерен на борда на кораба. Взел кучето в своята лаборатория и направил следните изводи за изчезването на екипажа:

Според корабния дневник кучето било постоянно измъчвано. Не са го били, но почти всяка вечер са го обличали като момиче и било

заставяно да се моли.

В лабораторията била оборудвана една каюта и в леглата при най-строги мерки за безопасност легнали опитни лица. Облекли кучето като момиче и го накарали да се моли. Огромното животно, след като излаяло задължителната молитва, си легнало. Около полунощ станало, вмъкнало се в каютата и много тихо захапало защитеното с възглавница гърло на опитното лице, лежащо на най-крайното легло.

Според д-р Солтис кучето толкова тихо е убило всички членове на екипажа, офицерите и капитана, че през това време не се е събудил никой.

След като е прегризло гърлата на всички, придърпало трупове към перилата и с добре заучените движения на куче-спасител ги прехвърлило във вечния „покой“, в Саргасово море.

6

Юни 1950 г. „Сандра“. Параход, дълъг 108 метра. Превозвал е 300 тона инсектициди от Джорджия за Венецуела. Изчезнал безследно заедно с екипажа си.

През 1950 година все още не са били известни едни от най-странните образувания на Вселената — „черните дупки“. Днес вече всеки средно образован читател знае какво означава това понятие. Обект със страхотна плътност на материята, който под влияние на действащите в него гравитационни сили е претърпял така наречения „гравитационен колапс“, структурата му е коренно променена и дори светлината бива погълната, затова е и невидим. Всичко, което попадне в близост до него, ако не е с достатъчно големи размери, се засмуква и поглъща.

Според най-последни данни големината на „черните дупки“ бива различна. Съществуват „черни дупки“ с големина колкото планети, а има и съвсем малки „черни дупки“. Тези малки „черни дупки“ се носят из Вселената и ако случайно попаднат в близост до някакъв материален обект, повличат със себе си огромно количество материя, явление, което е придружено от мощна експлозия.

Двама физици от Станфордския университет, доктор Фенинг и доктор Хаузленд, са успели да установят големината на онази „черна

дупка“, която е причинила гибелта на „Сандра“. Обемът ѝ е бил около два кубически милиметра, масата — деветнадесет милиона тона.

Пълните изчисления се намират в приложението.

В 16 часа и 24 минути на 19.VI.1950 година жителите на градчето Свети Августин чули мощен гръм и забелязали огромен воден стълб. Помислили, че това е воден стълб, придружаващ внезапните бури в океана, и макар височината му да е била сто пъти по-голяма от обикновената, не придали особено значение нито на взрива, нито на водния стълб.

„Сандра“ в този момент трябва да се е намирал недалеч от водния стълб, близо до Свети Августин.

„Черната дупка“ трябва да пресече нашата планета през центъра, по права линия и затова, ако катастрофата е била причинена от „черна дупка“, в противоположната страна на Бермудския триъгълник би трябвало да са забелязани бури, предизвикани от напускането на Земята от „черната дупка“.

Проучванията на доктор Фениж подкрепиха нашето предположение. В 16 ч. и 25 минути на 19.VI.1950 година, близо до северните брегове на Австралия, със страшен гръм от морето се надигнал огромен воден стълб, след което със силен шум огромна черна маса напуснала въздушното пространство.

В тази буря, предизвикана от „черната дупка“, близо до бреговете на Северна Австралия са изчезнали три кораба: „Тайндърдоу“, „Фратерните“ и „Бопдоглиън“.

7

Септември 1955 г. „Конемара IV“. Яхта. Намерена е югозападно от Бермудските острови, празна и изоставена, екипажът изчезнал безследно.

Това беше един от най-трудните ми случаи. В продължение на три години всеки септември наемах кораб. Обикалях по предполагаемия последен маршрут на яхтата, изследвах всички възможности. През 1974 година разкрих загадката.

На 17 септември, през нощта, стоях на кърмата, опрян на перилата и гледах към небето. Потърсих съзвездията Пегас и Андромеда. Изведнъж ми се зави свят, след това изпитах неудържимо

желание да изблъскам приятелите си в морето, а и аз да се хвърля сред вълните. Започнах да се боричкам с тях, хванаха ме.

След като се успокоих, започнахме да анализираме моя случай и връзката му с катастрофата.

В резултат на петгодишна изследователска дейност се установи, че комбинираната светлина на алфа, бета и гама от Пегас и алфа от Андромеда е попаднала под такъв ъгъл в очите ми, че импулсът, породен от нея, усилен многократно от мозъка, е започнал да дразни хипокампуса. Такова дразнение на хипокампуса и околността му предизвиква както у хора, така и у животни дива агресивност и автоагресивност.

Данните и изчисленията могат да бъдат намерени в приложението.

Прегледах списъка на екипажа и пасажерите и сведенията за тях. На 17.IX.1955 година на яхтата са се намирали шест души. Един от пасажерите. Сирил Осуалд, носител на „черен пояс“, е бил два пъти шампион по карате.

Мене можаха да ме удържат. Сирил Осуалд не са могли.

8

2.II.1963 г. „Марийн Сулфър Куийн“. Товарен кораб, дълъг 129 метра. Изчезнал безследно заедно с екипажа си.

Корабът е транспортирал в стоманени резервоари 15000 тона разтопена сяр.

Професор Ерлих, който преподава физика в Нюйоркския университет, откри формулира и определи елементарната частица на времето — хронона. Този време-квант е половината от времето на живот на ромезона, или с други думи — две трилионни от една трилионна от секундата — 10^{-144} сек.

В тази част на морето, през която е преминавал „Марийн Сулфър Куийн“ в критичния момент, космическото лъчение е много силно. Може би защото на това място магнитното поле на Земята е по-слабо.

Под влияние на космическото лъчение възниква огромно количество ромезони, които бомбардират водната повърхност с двойно по-голямо количество хронони.

В Нюйоркския университет с помощта на компютър изчислихме колко хронона е общо възрастта на 39-членния екипаж на „Марийн

Сулфър Куийн“. Към това количество прибавихме броя на възникващите в резултат на космическото лъчение ромезони, съответно — хронони и се установи, че полученото количество надхвърля т.нар. „критично количество“ на професор Ерлих. „Критичното количество“ е този брой хронони, над който настъпва „взривът на бъдещето“. Той настъпва тогава, когато в някоя случайна ситуация към нормално съществуващите хронони се прибавят внезапно голямо количество време кванти.

„Взривът на бъдещето“ застрашава преди всичко активно живата материя. Тя вследствие на „взрива на бъдещето“ в буквалния смисъл на думата загубва своето бъдеще, загива, като в същото време повлича със себе си и огромно количество нежива, неорганична материя.

Жертва на такъв „взрив на бъдещето“ са станали и „Марийн Сулфър Куийн“ и неговият екипаж.

9

1.VII.1963 г. „Сно’бой“. Рибарски кораб, дълг 20 метра. Изчезнал безследно заедно с 40-членния си екипаж.

Случаят „Сно’бой“ е доста прост. На 28.V.1963 година са били подменени големите тралове на кораба. Прегледах в предприятието за производство на мрежи сведенията за сделката. Двата големи трала са били с 34 тона по-мощни от допустимото.

Районът е доста богат на риба, явно уловът е бил голям и свръхтеглото е преобърнало кораба.

Потънал е за 4–5 минути, никой не е успял да се спаси.

10

Декември 1967 г. „Ревонок“. Състезателна яхта, дълга 14 метра. Изчезнала безследно заедно с екипажа.

На 18 декември 1967 година на предполагаемото местоположение на яхтата се е разразила страхотна буря.

Няма съмнение, че бурята е разбила и потопила яхтата.

11

24.XII.1967 г. „Уитчкрафт“. Яхта. Изчезнала безследно с двама пасажери на борда, на една миля от Майами.

Ден Бюрък, собственикът на яхтата, поканил в коледната вечер своя познат, свещеника Пат Хоугън, да погледат заедно от морето коледното осветление на Майами.

Отдалечили се от брега приблизително на една миля и спрели близо до шамандура №7. Изведнъж бреговата охрана била вдигната по тревога от зова за помощ на Бюрък, който предал и координатите си. Корабът на бреговата охрана пристигнал при шамандурата след двадесет минути, но на указаното място не намерили нищо. Търсенето продължило с дни, но яхтата не била намерена.

За да разкрием загадката, трябва да знаем, че Ден Бюрък и Пат Хоугън са били шпиони. Работили са едновременно за няколко латиноамерикански държави.

Узнах, че по времето, когато е изчезнала яхтата на Бюрък, в Майами са се намирали два бразилски кораба. Единият от тях, „Пуебло“, е изчезнал от пристанището през коледната вечер.

В Рио де Жанейро разговарях с един офицер от контраразузнаването, който беше запознат със случая Бюрък и Хоугън. Според него двамата са били обесени на 16.I.1968 година в двора на един военен затвор, на 30 километра от Рио де Жанейро.

След като хората на бразилската тайна служба са обезвредили Бюрък и Хоугън, яхтата със светкавична бързина е била вдигната на борда на „Пуебло“ и затова не е била намерена от бреговата охрана. По-късно в открито море е била потопена.

12

Април 1970 г. „Милтон Латридес“. Товарен кораб. Изчезнал по пътя от Ню Орлеан към Кейптаун заедно с екипажа.

На 24.IV.1970 година на предполагаемото местоположение на кораба се е разразила силна буря.

Няма съмнение, че бурята е разбила и потопила кораба.

13

Март 1973 г. „Анита“. 20000-тонен товарен кораб. Изчезнал безследно заедно с екипажа си на път от Нюпорт Ню за ФРГ.

На 19.III.1973 година на предполагаемото местоположение на кораба се е разразила страшна буря.

Няма съмнение, че бурята е разбила и потопила кораба.

След корабните катастрофи нека разгледаме и въпроса за изчезванията на самолетите.

След щателен анализ стигнах до следния резултат:

В близост до Бермудските острови, в някои райони на Саргасово море, в зоната на Ориндж Кий, водата е осветена в бяло. Още Колумб е забелязал белите ивици, когато през 1492 година е плавал в тези води със „Санта Мария“, за космонавтите на „Аполо-12“ пък това е била последната светлина от Земята, която е можело да бъде забелязана отгоре.

Не се знае точно какъв е произходът на бялото излъчване. Сега то се проучва. Може би се причинява от биотоковете на специфични видове водорасли, може би ята риби ритмично разбиват водата, може би е непознат продукт на обмяната на веществата в океаните. Във всеки случай то притежава огромна проникваща способност.

И мисля, че това е ключът на загадката.

В някоя определена област на Космоса живи същества улавят тази промяна на белите ивици и считайки я за съобщение, отговарят.

Според изчисленията на специалисти живите същества изпращат своите съобщения от съзвездието Риби, при това с помощта на много мощно излъчване, подобно на лазерното.

Данните показват, че съобщенията могат да пристигат при нас от алфа от съзвездието Риби, която се намира на 130 светлинни години от нас.

Ритъмът на отговорите беше зададен на електронноизчислителна машина и се установи, че времената на изчезванията на самолетите точно съвпадат с предполагаемия ред на пристигане на сигналите отговор.

Информационният лазероподобен лъч притежава такава мощност, че разтопява самолетите. Очакваното време на пристигане на ново съобщение е януари — февруари 1978 година. Прилагам изчисленията.

Явно е, че Бермудският триъгълник сега-засега трябва да се разглежда като особено опасен за въздухоплаването и затова до

завършване на изследванията въздушното пространство трябва да бъде затворено.

V

Бих искал да допълня дотук скицираните резултати със следното: Мое мнение е, че придаването на мистика и ирационалност на далеч не необяснимите и непонятни явления в Бермудския триъгълник е в интерес преди всичко на Пентагона. Защото за него е много важно да може да изпрати, може да се каже, под измислен предлог множество кораби и самолети в близост до бреговете на Куба, които да събират сведения за военния потенциал на режима на Кастро.

VI

След привършване на проучванията на 1.ІІ.1976 година в ръцете ми попадна долната таблица, която поставя целия случай „Бермудски триъгълник“ в съвсем нова светлина.

Пентагонът, базирайки се на данни на застрахователната компания „Лойд“, е изработил един таен документ, който обхваща всички кораби, изчезнали през периода 1929–1973 година.

Повърхността на Световния океан е разделена на дванадесет зони, но наименованията на отделните зони са закодирани и са означени с римски цифри. По-долу помествам таблицата.

Изчезнали кораби в Световния океан

Зона	1929–54	1954–73	1929–73
I.	21	48	69
II.	16	37	53
III.	20	45	65
IV. Бермудски триъгълник	3	6	9
V.	22	47	69
VI.	18	43	61
VII.	25	58	83
VIII.	19	45	64
IX.	25	64	89
X.	16	38	54
XI.	15	36	51
XII.	22	42	64
Всичко	222	509	731

На базата на публикувания списък на изчезвалите кораби не беше трудно да се установи, че Бермудският триъгълник е IV зона на

горната таблица, тъй като в тази зона са изчезнали заедно с екипажите си 9 кораба, 4 са били намерени без екипаж на борда.

Гледах изумен таблицата. Ако данните са верни — а защо да не са, — тогава повече не съществува Триъгълник на смъртта.

Бермудският триъгълник от днес нататък е Триъгълник на живота, тук са потънали най-малко кораби, и сега вече — точно обратното — трябва да се търси причината за това, защо земните и небесни сили са толкова благосклонни към този триъгълник или — по-точно — ромб, който въобще не може да се нарече тайнствен.

Сигурен съм, че ще намеря причината, но преди това искам да установя къде се намира IX зона на таблицата: та в нея са изчезнали безследно 89 кораба или десет пъти повече, отколкото в Бермудския триъгълник.

Имам добри връзки, ще я открия. Само се боя, че тази нова тайнствена зона ще ми отнеме нови десет години, докато отново докажа на себе си, че тайната, колкото и да е загадъчна, все пак не е толкова необяснима.

[1] НЛО — Неидентифицирани летящи обекти. Б.а. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.